

บันทึก

เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหารตามพระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

กรรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๑๔/๑๔๖๑ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงมหาดไทยได้รับข้อหาหรือจากจังหวัดอุดรธานีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ กรณีกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ซึ่งในกรณีนี้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วจะต้องวินิจฉัยเพิ่มเติมจากข้อหาหรือหลายประเด็น ดังนี้

๑. การลงมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ตามมาตรา ๖๔ (๖) นั้น สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องดำเนินการสอบสวนวินิจฉัยให้ปรากฏมูลความจริงก่อนเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลลงมติหรือไม่

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสอบสวนก่อนที่จะมีคำสั่งให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม ได้หรือไม่

๓. หากผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสอบสวนก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการอย่างไร

๔. คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม มีผลนับตั้งแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติตามมาตรา ๖๔ (๖) หรือวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง

๕. เนื่องจากบทเฉพาะกาลมาตรา ๙๕ วรรคห้า บัญญัติให้ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ดังนั้น กรณีตามนัยมาตรา ๖๔ ที่ให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงไม่อาจนำมาบังคับใช้ในระยะสี่ปีแรกที่กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารถูกต้องหรือไม่

กระทรวงมหาดไทยเห็นว่า

๑. การพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหารตามมาตรา ๖๔ (๖) นั้น โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้วต้องการที่จะให้ฝ่ายนิติบัญญัติอันได้แก่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ตรวจสอบการบริหารและปฏิบัติงานของฝ่ายบริหาร ดังนั้น เมื่อเห็นว่าฝ่ายบริหารปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อองค์การ

บริหารส่วนตำบล สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีการสอบสวนข้อเท็จจริงและให้ฝ่ายบริหารชี้แจงก่อน หากเห็นว่าฝ่ายบริหารปฏิบัติงานไม่ชอบ ก่อให้เกิดผลเสียต่อองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลลงมติว่าจะให้กรรมการบริหารซึ่งเป็นฝ่ายบริหารพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ อันจะทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

๒. เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ตามมาตรา ๖๔ (๖) แล้ว โดยเจตนารมณ์ของกฎหมาย ผู้ว่าราชการจังหวัดควรมีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวเสียก่อน ทั้งนี้เนื่องจากกว่าเป็นการใช้อำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารมิให้กระทำฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยและสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ อีกประการหนึ่งก็ถือว่าเป็นการกลั่นกรองพิจารณาติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นมติที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อันจะทำให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปโดยเรียบร้อยยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงควรมีอำนาจสอบสวนข้อเท็จจริงก่อนที่จะมีคำสั่งตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๓. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนแล้วเห็นว่า การลงมติของที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือประธานกรรมการไม่มีความบกพร่องตามความประพฤติหรือไม่มีความผิด หรือความผิดที่ปรากฏไม่ถึงขนาดที่จะต้องสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกำนัน ผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีอำนาจที่จะไม่สั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้ เป็นการใช้อำนาจในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลก็คือกำนันจะต้องกลับไปดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่งเช่นเดิมตามมาตรา ๙๕ วรรคห้า ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่จำเป็นต้องส่งเรื่องไปให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทบทวนอีกครั้งหนึ่ง

๔. กรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้สมาชิกนั้นพ้นจากตำแหน่งกำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน คำสั่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านมีผลนับตั้งแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติตามมาตรา ๖๔ (๖)

๕. กรณีบทเฉพาะกาลมาตรา ๙๕ วรรคห้า บัญญัติให้ในระยะเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ดังนั้น กรณีตามนัยมาตรา ๖๔ ที่ให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงไม่อาจนำมาใช้บังคับในระยะสี่ปีแรกที่กำนันเป็นประธานกรรมการบริหารได้ เนื่องจากเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการที่จะให้กำนันบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลในระยะเริ่มแรกจนถึงสี่ปี เพื่อสร้างความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าว ประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) แล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อหาหรือประการที่ ๑ ที่ว่า การลงมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้
กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งจะต้องดำเนินการสอบสวนวินัยให้ปรากฏมูลความจริงก่อน
เสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลลงมติหรือไม่นั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายที่
เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นประกอบกับได้พิจารณาข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการประชุม
สภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้ว เห็นว่า มาตรา ๖๔ (๖)^๑ แห่งพระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมี
มติให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งได้ แต่มิได้มีบทบัญญัติใดบัญญัติว่าสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลจะต้องสอบสวนให้ปรากฏมูลความจริงเสียก่อนหรือไม่ และเมื่อพิจารณาข้อบังคับ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ แล้ว ได้มีข้อ
๖๔^๒ กำหนดว่าในกรณีกรรมการบริหารถูกพิจารณาตามมาตรา ๖๔ (๖) สมาชิกมีสิทธิขออภิปราย
ได้จนหมดข้อสงสัย ห้ามมิให้รื้อวโต้อภิปรายเพื่อลงมติ จึงเห็นได้ว่าการที่กำหนดให้มีการ
อภิปรายจนหมดข้อสงสัยนั้นย่อมหมายความว่าก่อนมีการลงมติสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
จะต้องดำเนินการจนได้ข้อเท็จจริงครบถ้วนซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการสอบสวนอยู่แล้ว สภาองค์การ
บริหารส่วนตำบลจึงไม่จำเป็นต้องสอบสวนให้ปรากฏมูลความจริงก่อนเสนอให้สภาองค์การ
บริหารส่วนตำบลลงมติแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่ามี
ข้อเท็จจริงใดที่ยังไม่ชัดเจนก็อาจอาศัยอำนาจตามข้อ ๘๙^๓ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณา
สอบสวนข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ และรายงานต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก่อน

^๑ มาตรา ๖๔ กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

๑.ลา

๑.ลา

(๖) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า
สองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

๑.ลา

๑.ลา

มติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตาม (๖) ถ้าเกี่ยวกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านให้สภา
องค์การบริหารส่วนตำบลแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้สมาชิกผู้นั้นออกจาก
ตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติ
หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

๑.ลา

๑.ลา

^๒ ข้อ ๖๔ การอภิปรายในกรณีที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถูกกล่าวหาตามความ
ในมาตรา ๑๒ (๕) ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือในกรณีกรรมการบริหารถูกพิจารณาตามมาตรา ๖๔ (๖) แห่ง
พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตาม
ความในหมวด ๙ แห่งข้อบังคับนี้ สมาชิกมีสิทธิขออภิปรายได้จนหมดข้อสงสัย ห้ามมิให้รื้อวโต้อภิปรายเพื่อลง
มติ

^๓ ข้อ ๘๙ เมื่อมีกิจการภายในของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชุมอาจแต่งตั้ง
คณะกรรมการเพื่อทำการหรือพิจารณาสอบสวนข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะได้ และให้มีจำนวน
กรรมการอย่างน้อยสามคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน

มีมติที่ย่อมกระทำได้อันหนึ่ง เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้กรรมการบริหารที่เป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งแล้ว มาตรา ๖๔ วรรคสาม ได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านนั้นพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านด้วย โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะเป็นผู้มีความบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ดังนั้น การที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีมติให้กรรมการบริหารที่เป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่ง ถ้าไม่มีสาเหตุใด ๆ สนับสนุนในทางที่เกี่ยวกับความบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมแล้ว จะเท่ากับเป็นการลงโทษบุคคลโดยไม่มีความผิด เพราะการมีมติเช่นนั้นมิผลให้ถูกถือว่าเป็นผู้มีความบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมซึ่งทำให้ต้องพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน และเมื่อพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านแล้ว ยังจะต้องพ้นจากสมาชิกภาพของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย ทั้งนี้จะมีผลต่อไปให้บุคคลผู้นั้นหมดสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านไปอีกเป็นเวลาสิบปีตามมาตรา ๑๒^๔ และมาตรา ๑๔^๕ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกด้วย ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) จึงเห็นว่าโดยผลของกฎหมายเช่นนั้น การที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีมติให้กรรมการบริหารที่เป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ (๖) ได้ก็ต่อเมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่า กรรมการบริหารที่เป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านนั้นเป็นผู้มีความบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมและมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อหาหรือประการที่ ๒ ที่ว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสอบสวนก่อนที่จะมีคำสั่งให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ใด ๆ ของผู้ว่าราชการจังหวัด หากผู้ว่าราชการจังหวัดต้องการทราบข้อเท็จจริงใด ๆ ย่อมดำเนินการสอบสวนโดยจะตั้งกรรมการสอบสวนหรือสอบสวนเองก็ย่อมทำได้ แต่ไม่ว่าผลการสอบสวนในกรณีนี้จะเป็นประการใด ผู้ว่าราชการจังหวัดยังคงต้อง

^๔ มาตรา ๑๒ ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยถูกให้ออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ (๖) (๗) และยังไม่พ้นกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันถูกให้ออก

๑.ล๑

๑.ล๑

^๕ มาตรา ๑๔ ผู้ใหญ่บ้านต้องออกจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๗) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่งเมื่อได้สอบสวนเห็นว่าบกพร่องในทางความประพฤติ หรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่ง

๑.ล๑

๑.ล๑

สั่งให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่งตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๔ วรรคสาม เพราะเป็นผลบังคับที่ต้องกระทำตามกฎหมาย

ข้อหาหรือประการที่ ๓ ที่ว่า หากผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสอบสวนก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่เห็นชอบด้วยกับมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการอย่างไรนั้น เห็นว่า ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดำเนินการสอบสวนแล้วมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีมติดังกล่าวโดยไม่ชอบและมีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นเหตุของการยุบสภาตามมาตรา ๙๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลฯ ผู้ว่าราชการจังหวัดย่อมมีอำนาจสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามคำแนะนำของนายอำเภอได้

ข้อหาหรือประการที่ ๔ ที่ว่า คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม มีผลตั้งแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติตามมาตรา ๖๔ (๖) หรือวันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งนั้น เห็นว่า การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ (๖) เป็นการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการบริหารหรือกรรมการบริหาร ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง สมาชิกผู้นั้นจึงพ้นจากตำแหน่งกรรมการบริหารในวันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติ แต่สำหรับการออกจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านนั้น มาตรา ๖๔ วรรคสาม บัญญัติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้สมาชิกผู้นั้นออกจากตำแหน่ง กรณีจึงต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายคือกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านย่อมพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งย่อมสุดแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้ออกจากตำแหน่งตั้งแต่วันใด

ข้อหาหรือประการที่ ๕ ที่ว่า เนื่องจากบทเฉพาะกาลมาตรา ๙๕ วรรคห้าบัญญัติให้ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้กำนันเป็น ประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง ดังนั้น กรณีตามนัยมาตรา ๖๔ ที่ให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงไม่อาจ

^๖ มาตรา ๙๑ หากปรากฏว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ตามคำแนะนำของนายอำเภอ

ในกรณีที่การยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งเป็นผลจากการกระทำของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล ซึ่งเป็นสมาชิกโดยตำแหน่งหรือบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกระทำการด้วยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้บุคคลดังกล่าวออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล แล้วแต่กรณี โดยให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากตำแหน่งเพราะบกพร่องในทางความประพฤติหรือความสามารถไม่เหมาะสมกับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๔ วรรคสอง มาใช้บังคับกับกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านซึ่งต้องออกจากตำแหน่งตามวรรคสองและเป็นกรรมการบริหารอยู่ด้วย ในกรณีนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งบุคคลซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่ถูกยุบไปเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนจนกว่ากรรมการบริหารซึ่งได้รับเลือกใหม่จะเข้ารับหน้าที่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายคือกำนันหรือผู้ใหญ่บ้านย่อมพ้นจากตำแหน่งกำนันหรือ

นำมาบังคับใช้ในระยะสี่ปีแรกที่กำหนดเป็นประธานกรรมการบริหารถูกต้องหรือไม่นั้น เห็นว่า มาตรา ๙๕ วรรคห้า^๗ บัญญัติไว้เพื่อให้กำหนดเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่งในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ส่วนมาตรา ๖๔ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหาร และมีผลใช้บังคับทั่วไป สภามงคลการบริหารส่วนตำบลจึงอาจมีมติให้บุคคลใดซึ่งเป็นกรรมการบริหารหรือแม้แต่กำหนดซึ่งเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่งพ้นจากตำแหน่งได้แม้ว่าอยู่ในระยะเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อบุคคลนั้นเป็นกำหนดก็ต้องออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๖๔ วรรคสาม โดยต้องเลือกกำหนดตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ขึ้นใหม่ และกำหนดคนใหม่ก็จะเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่งต่อไปตามระยะเวลาในบทเฉพาะกาลดังกล่าว

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๐

^๗ มาตรา ๙๕ ๑๓๑

๑๓๑

ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมิให้นำความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง มาใช้บังคับกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นตามวรรคหนึ่ง หรือตามพระราชบัญญัตินี้และให้กำหนดเป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง